

МИРОВАРЕНЕТО
В БЩ

Исторически преглед

стр. 4-5

ТАЙНСТВОТО
МИРОПОМАЗАНИЕ

Богословски и канонически аспект

стр. 6

СВЕТТО МИРО

Силвено значение и пригответане

стр. 7

СЕДМО МИРОВАРЕНЕ В БЩ

Благодатният огън
на Възкресението

Вече за седми път Българската православна църква чрез своите йерархи извърши осветяване на светия мир. Подготовка за миронареждането започна още преди 13 години, когато от фирмата "Арома" – София бяха набавени необходимите благовонни съставки и створени масти. Консултант по набавяването, както и при предимните миронарежания е специализиран г-н Николай Невов, инженер-химик от "Българска рота" ЕООД, София.

Непосредствената подготовка на миронареждането бе ръководена от Стойбишкия епископ Наум, главен секретар на Св. Синод, с участието на архим. Иоан (Стойков), началник на отдела "Богослужения" и ефимерия на ПКСХП "Св. Александър Невски". Главните съставки за мирото – слез и ванилия, бяха доставени от високорепрезентивна Неврокопска митрополит Натанаил. Виното и висуените спирт са дарени от г-н Иван Тодоров от Варнарска язва "Тодоров", архим. Иоан и г-н Добрич Христов, началник отдела "Плано-дизайнестейт", закупки на ароматни билки. Надлежителен график за посочено участие на духовници в неспратното четене на св. Евангелие и разбъркване на мирото бе подготвен от Софийската света митрополит.

По време на подготовката за миронареждането инженер-фармацевт Никола Невов направил проба как ще изглежда дароносният мир и тази проба бе представена в заседание на Св. Синод в пълен състав през м. април т. г. Векна архиепископско даде разгледа пробата за светото миро помет и да поучава благовония аромат. Пробата бе одобрена със задължително.

На 22 март, Недела Кръстопокаяние, се положи началото за Седмото миронарежание в БЩ. Св. Василева литургия при молитвеното участие на Негово Светейшество патриарх Максим бе отсуствена в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ от Негово Високорепрезентивност Неврокопският митрополит Натанаил в съслужение със Стойбишкия епископ Наум, Знеполски епископ Иоан, викарий на Софийския митрополит, Величкия епископ Синод, ректор на Софийската духовна семинария, архимандрит Григорий, про-

Бог мила на свети Свояте благодатни чудеса. В шест творчески дена Този света сътвори и го дари „с благодат и истина“. И Слово стана плът, и живя, лежуд нас, плъво с благодат и истина, и нас видоше славата Му (Иоан. 1:14). И живее и сега сред нас и в нас, преумножа Себе Си чрез благодатните тайнства на Духа. Благодатта нещата от творените рани на единото Свое Тяло и до днес в мирото благоухано живява. А истината една пак видна светилна дарява и доднес на Своите православни чедра. Затова сложи ръка в раните Му – и не биди невярващ, а вяряещ! (Иоан. 20:27).

Пресвещенство Стойбишкия епископ Наум в съслужение с архим. Иоан и дякон Иван Иванов. След св. Литургия Негово Светейшество патриарх Максим обрече архиепископската мантия и в определена за миронареждането жюва част на храмовия пратвор извърши водосвет и изля от светелото миро в миронарежния казан. В съслужението взеха участие и Неврокопският митрополит Натанаил, Стойбишкия епископ Наум, Знеполски епископ Иоан, архим. Григорий, архим. Иоан, храмовото духовничество, свещеници и дякони от Софийската епархия. След алиментно на подготвените от Недела Кръстопокаяние бяло вино и зехтин Патриарх Максим включи казана в електричката мрежа, а както сложил начално на Седмото миронарежание в БЩ. Патриархът пръв разбърка мазта и пречеете първото зачало (откъде) от св. Св. Ангелие. Негово Високорепрезентивност Неврокопският митрополит Натанаил прочете второто зачало. След та в четено и разбъркването по старинносто се включиха и всички присъстващи архиепископи, архимандрити и свещеници.

На стр. 3

тосинел на Софийската света митрополит, архим. Иоан (Стойков), архим. Дионисий от Културно-просветния отдел към Св. Синод, храмовото духовничество и софийски свещеници.

След св. Литургия патриарх Максим и всички присъстващи архиепископи свещенослужители се отпратиха в литийно шествие към Синодалната палата.

В миротеката Негово Светейшество вали малък водосвет и със светената вода бяха порснени всички необходими материали за престоящото миронарежание: миронарежният казан, дървената лопата за разбъркването на мирото, съдовете и пригответите материали и съставки за светото миро. След това архиепископи собственоръчно напиха казвалите смиротворително бариелите в част от разбитото вино, зехтина и ванилия спирт и ги оставиха да престоят така до Величкия понеделник.

На 13 април, Великия понеделник, Предсвещената литургия в Патриаршеската катедрала бе отсуствена от Негово Светейшество Стойбишкия епископ Наум в съслужение с архим. Иоан и дякон Иван Иванов. След св. Литургия Негово Светейшество патриарх Максим обрече архиепископската мантия и в определена за миронареждането жюва част на храмовия пратвор извърши водосвет и изля от светелото миро в миронарежния казан. В съслужението взеха участие и Неврокопският митрополит Натанаил, Стойбишкия епископ Наум, Знеполски епископ Иоан, архим. Григорий, архим. Иоан, храмовото духовничество, свещеници и дякони от Софийската епархия. След алиментно на подготвените от Недела Кръстопокаяние бяло вино и зехтин Патриарх Максим включи казана в електричката мрежа, а както сложил начално на Седмото миронарежание в БЩ. Патриархът пръв разбърка мазта и пречеете първото зачало (откъде) от св. Св. Ангелие. Негово Високорепрезентивност Неврокопският митрополит Натанаил прочете второто зачало. След та в четено и разбъркването по старинносто се включиха и всички присъстващи архиепископи, архимандрити и свещеници.

Площад „Св. Александър Невски“ в нощта на Възкресение Христово

На 18 април, Великия събота, за поредна година православните Българи посрещаха за Възкресение Христово нетрватната светлина на Благодатния огън. По решение на Св. Синод, българска църковна делегация донесе в Българския Благодатния огън съ специален военен самолет. Делегацията бе оглавявана от Варненския и Белградският митрополит Кирил и включваше още Пловдивския митрополит Николай, архимандрит Григорий, протосинял на Софийската света митрополития, и други духовници. Делегата заманиха на Велика събота сутринта за Йерусалим, където от Божия гроб получиха Благодатния огън и се върнаха същата вечер.

При пристигането си на Българска земя самолелът с Благодатния огън кацна първо във Варна, а

после и в Пловдив и бе предаден на очакващите го духовници.

В София огънят, носен от архим. Григорий, бе тържествено посрещнат от Стойбишкия епископ Наум и Знеполския епископ Иоан и отменен в синодалния параклис „Св. цар Борис – Покръстител“. Оттам огънят поглед към всички храмове чрез делегирани свещеници, а късно вечерта в литийно шествие бе внесен в катедрала на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

След тържествения трикратен възглас „Христос воскрес“ огънят бе подаден на всички, които го очакваха, а за тези, които не са имали възможността да го получат на Възкресение Христово, огънят бе поддържан и достъпен за всички до Тормина неделя.

ХРОНИКА

Възкресение Христово

В полунощ на Велика събота, с настъпването на 19 април патриарх Максим извърши пред храм-паметника „Св. Александър Невски“ Христовото Възкресение в Благочестивия град.

На празничната насазда на св. Литургия в храм-паметника присъстваха президентът Георги Парванов, лидерът на НДСВ Симон Сакскобурготски, политици, общественици и множество млади.

На втория ден от Великото Възкресение стотини богомолци се поклониха пред музтоварната икона на св. Богородица от Божовицкия манастир. По традиция святаница беше извадена от

манастирския храм и пренесена до местността Кулчица, където след преданието е открито дъ дъ нашествие. В Великото шествие участваха мирни от цялата страна. Те пристъпиха и на св. Литургия, отслужена от игумена Атанатийски епископ Борис в параклиса „Свети Архангел“ високо в планината. След това иконата на Божията Майка бе върната обратно в манастирската църква „Света Богородица“.

България

Неделя Крушовоковина. Освещаване на материалите за Светлото мироване

Нови монашески постриженици в БПЦ

С благословението на Висшия митрополит Димитрий на 10 април по време на вечерното богослужение в новозидания мълк манастир „Успене Богородично“ в гр. Видин се състоя монашеско пострижение. Члът на замонашаване изпълни митрополит Димитрий. Постриженото беше извършено по молба на Величкия епископ Синоий, духовен отец на новопостригания брат. Благословено мълк, който се удостои с ангелски образ, с икон Божовицкия, изпълнявана дълголетна секретарка на ректора на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. Новият брат бе

наречен Исаак по името на св. Исаак Сирий. Място беше избрано и прогласено от епископ Синоий, който като духовен наставник на новия брат го води по мантия.

На молитвено тържество присъстваха духовниците от сградата, монаси, монахини и гости, дошли да се присъединят към духовната радост на сградата и на новия брат.

След молитвено послеловане поздравително слово и напътствие произнесе митрополит Димитрий, който поздравя игумена на обителта архимандрит Полкарп с новия брат. Гостите поздравиха ново-

постригания брат Исаак и с литийно шествие го придружица до килната му. Варноградца на манастира поседла поздравка.

На 11 април, Лазаревата събота, БПЦ се събра с двама нови монаси: Онисфор (в мире Тоур) и Терантой (в мире Румел). Постриженото беше извършено в края на св. Литургия в Шипченския манастир „Св. Рождество Христово“ от Старозагорския митрополит Галактион. Монах Онисфор беше волен под мантията от архимандрит Димитрий, ефемерия в Кавалската девическия манастир, а монах Терантой – от архимандрит Януарий, игумен

на манастира, в който вече братята от този ден стават седем.

След св. Литургия митрополит Галактион произнесе проповедна проповед, както и изгумна на св. обител архимандрит Януарий, под чието духовно ръководство остават новите монаси на БПЦ.

На следващия ден, Понеделник, в Шипченския манастир беше извършена тържествена св. Литургия, отслужена от о. Януарий и двамата от събратията на манастира – о. Антоном и о. Боян. Храмотъ беше преръбен с благословен радост и гости. Проповида изгумна от обителта.

Водостенят на Велики понеделник

Век и половина – живом по Бога

Вторият ден на Пасха Господина бе особено тържествен за православния храм „Св. вмчк Георги Победоносци“ – епископ Златицкия.

ка притинта Ловчанският митрополит Негово Височество кореспондент Гавриил. Той извърши празничната Света Литургия в съслужение с архиепископския наместник – ставропигийският епископ Стефан Димитров, председател на Църковното настоятелство при храма, о. Емил от Петропавловския манастир и етностружители от духовната околина.

На 20 април църквата бе изпълнена с боголюбиви православни християни от цялата Пиронска духовна околина. Ученици, изучаващи вероучение в СОУ „Св. Павлин Хелендарска“, поз-

дравиха архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

Бяха поканени два изключително ценни архивни документа, получени от Коприщенския музей. Датират от 30 август 1855 г. Написани са от главния инициатор и дарителя за построяването на храма, коприщенския търговец Георги Кантаров. Той полубаща православните люде в Златица към богоугодното дело, да се „доизградят“ църква. Успява с третия ферман, подписан от султана Абдул Меджид, да уреди и склони църковните власти, в заветно на Руинит беби, че „среду царски закон се не седи“.

Златица е била административен център на ка-

дринска архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

Бяха поканени два изключително ценни архивни документа, получени от Коприщенския музей. Датират от 30 август 1855 г. Написани са от главния инициатор и дарителя за построяването на храма, коприщенския търговец Георги Кантаров. Той полубаща православните люде в Златица към богоугодното дело, да се „доизградят“ църква. Успява с третия ферман, подписан от султана Абдул Меджид, да уреди и склони църковните власти, в заветно на Руинит беби, че „среду царски закон се не седи“.

Златица е била административен център на ка-

дринска архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

Бяха поканени два изключително ценни архивни документа, получени от Коприщенския музей. Датират от 30 август 1855 г. Написани са от главния инициатор и дарителя за построяването на храма, коприщенския търговец Георги Кантаров. Той полубаща православните люде в Златица към богоугодното дело, да се „доизградят“ църква. Успява с третия ферман, подписан от султана Абдул Меджид, да уреди и склони църковните власти, в заветно на Руинит беби, че „среду царски закон се не седи“.

Златица е била административен център на ка-

дринска архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

Бяха поканени два изключително ценни архивни документа, получени от Коприщенския музей. Датират от 30 август 1855 г. Написани са от главния инициатор и дарителя за построяването на храма, коприщенския търговец Георги Кантаров. Той полубаща православните люде в Златица към богоугодното дело, да се „доизградят“ църква. Успява с третия ферман, подписан от султана Абдул Меджид, да уреди и склони църковните власти, в заветно на Руинит беби, че „среду царски закон се не седи“.

Златица е била административен център на ка-

дринска архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

Бяха поканени два изключително ценни архивни документа, получени от Коприщенския музей. Датират от 30 август 1855 г. Написани са от главния инициатор и дарителя за построяването на храма, коприщенския търговец Георги Кантаров. Той полубаща православните люде в Златица към богоугодното дело, да се „доизградят“ църква. Успява с третия ферман, подписан от султана Абдул Меджид, да уреди и склони църковните власти, в заветно на Руинит беби, че „среду царски закон се не седи“.

Златица е била административен център на ка-

дринска архиепископа и мирночестите с Пасхални стихове. Децата получиха по иконка с Възкресението Господне и червено яйце.

на, Ловчанска сградата. На 20 април 1859 г. с Божие благословение, се извършило осветяването му от Ловчанският митрополит Иларион, който с била родем от гр. Елена (попелен от златицкия).

За славния 150-годишен юбилей на златицкия цър-

Възкресение Христово в Гложене

Върнаците християни от село Гложене, Ловчанска област, явяваха в църквата с много шествие, зарадец, този итн, мед и сладкини. Пре-

месени, хората със запалена свещица в ръка се помолва за здраве и по-добър живот, застанали пред иконата на Спасителя.

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Млади и старци с благоговие присъстваха на Божествената св. Литургия, извършена от св.та рофимовския свещенослужител о. оном Делчо Димитров Миякич от Божовицката църква „Възсиятия“, и въз-

Р. ГЕОРГИЕВА
с Гложене

Българският патриарх Максим първи чете из светлото Евангелие

СЕДМО МИРОВАРЕНЕ В БПЦ

Отп. стр. 1

Откуз нататък в три-четири поредни дни на мироваренето духовниците, които предревалитно бяха завели своето участие и бяха включени в графика, продължиха мироваренето и четенето на св. Евангелие, като се смесва по двама на аръхъа час до вечерната служба.

На 14 април, Велики вторник, след отслужаването на св. Прежосветена литургия бяха взети острицата количество вино и слей и мироваренето продължи по установения ред до 19 ч., началото на Поедлаването на Женика. В следва ден инженер Николай Ненов направи сместа от ароматни билки, смоли и етерични масла.

На 15 април, Велики сряда, към 11 часа електрорически мироварен казан беше изключен. Към 14.30 ч. з оладката се съмогетна смес от вино и хестини при непрекъснато бъркане на сместа бяха приравени подготвените предревалитно аромати (две талкивици): изведи от ароматни билки, смоли и благовонни масла. Главата внимателно бе калта от просветения Стойбищи еп. Наум, а втората – от просветения Знеполски еп. Иоан при непрекъснато четене на светото Евангелие от средния свещеник. Присъства оше архим. Григорий и архим. Иоан (Стойков).

Към 18 часа сдлата вечер готовото и вече достатъчно изстихнало миро бе сипано в пет от специалните кокуми за съхранение. Така количеството на новото миро възлезе на 100 л.

На 16 април, Велики четвъртък, преди началото на св. Василиева литургия Предстоятелт на Българската православна църква Негово Светейштво патриарх Максим, архиепископ и свещенството се отправиа към мироварените параклиси в притора на храма, откъдето в литургия шествие внесоха кокумите с новото миро в светия отлар. Там те бяха поставени на две маси от двете страни на светия Престол.

В св. Василиева литургия, оглавена от патриарх Максим, възвезе митрополитите: Врачански Карлик, Свиленски Йоанкиий, Великиски Димитрий, Варненски и Великопреславски Кирил, Великокръвошки Григорий, Русенски Неофит, Неврокопски Натанаил, Старозагорски Галактион, Ловчански Гавриил, Доростолски Иларион, Пловдивски Николай; епископите: Стойбищи Наум, Левскии Павел, Деволски Тео-

Патриарх Максим постави началото на мироваренето като лично включи мироварния казан

пши миро в символен знак на благодатната примественост и общение в Христа с Църквата-матка пронаесение тайноизвършителната форма.

Негово Вископросветенство Свиленският митрополит Йоанкиий произнесе слово за светото миро и за традицията на мироваренето в Българската православна църква. Той подчерта: „Дисциплин дет се особено важен за БПЦ и за православния българин“ и призова „с едно сърце и една душа да прославим Бога, който ни подкрепя да извършим съвместно чинюдействието на освещението“.

След края на св. Литургия духовенството и миряните в литургия шествие се отправиа към сградата на Светия Синод. Начело на шествието бяха тържествено носени алабастърът и кокумите с новостенното миро. Петте сдла бяха положени в редица пред иконостаса на Синодалния параклис „Св. цар Борис – Прокрстистейт“. След възнесението на обиа молитва от българските архиепископ патриарх Максим произнесе кратко слово, в което благожелано новостенното миро да послужа за укрепение в Господа на светата ни Българска църква и на обществото ни.

На следващия ден кокумите със светото миро бяха превнесени за постоянно съхранение в митроската, откъдето по установения ред ще бъде разпространявано по митрополитите, а от там и по всички български епархии в страната и чужбина.

Александра КАРАМИХАЛЕВА и Анюла ХРИСТОВА

В състава на мирото при Седмото мироварене бяха използвани следните материали:

1. Resinoid Benzoe	600 гр.	15. Oleum Citri	200 гр.
2. Oleum Bergamotiae	50 гр.	16. Folia Salviae scutellae	200 гр.
3. Torines Pini	100 гр.	17. Oleum Olivarum	80 л.
4. Oleum Basilici	300 гр.	18. Sosseset Iris	200 гр.
5. Vinum album	30 л.	19. Resinoid Olibanum	800 гр.
6. Radix Valerianae	200 гр.	20. Resinoid Stryax	200 гр.
7. Oleum Pelagonium	400 гр.	21. Resinoid Balsamum Peruvianum	350 гр.
8. Absolut Gasmin	500 гр.	22. Oleum Rosae	250 гр.
9. Herba Hiperici sive costum	500 гр.	23. Strobili Lupuli	100 гр.
10. Absolut Geranium	200 гр.	24. Absolut Balsamum Furo	30 гр.
11. Oleum Cinnamomi	50 гр.	25. Fructus Juniperi	200 гр.
12. Oleum Caryophylli	200 гр.	26. Oleum Piper nigrum	20 гр.
13. Oleum Cedri	30 гр.	27. Spiritus Vini 95 %	11 л.
14. Oleum Lavandulae	800 гр.		

Велики четвъртък. Пренасяне на алабастъра и кокумите с новото миро по време на Великия ико

Внесавне миро от алабастъра в символ на примественост и общение

Велики четвъртък. Крат на св. Василиева литургия

Духовенството, азело участие и освещението на светото миро при Седмото мироварене

Църковните майнства

Божето откровение, което действително на постоянното проявление на светостта или по-точно на Божия (Боговоление) в творението и в историята, не само разкрива предназначението и целта на света и живота, но преди всичко продължава и съзрява битието и благодатното на всичко съществуващо. Така то, от една страна, постоянно обогатява природата, а от друга, предоставя неосъщажима възможност за участие на творителната създания в Божията благодат. И именно в това обогатяване и участие на творителите в Боговолеността се крият силите и възможностите на живота и смъртта. Невтарното отдава, а творително вкуса от Неговото благо – това е мистичната връзка между Божия и света.

В природата и историята съществува многообразие на тайнствените Божии проявления. Те обаче при-

Велики петък 2009 г.

зват своята специфика, конкретна и изключителна извива в тълкуване на църковната съборност. Там от връзка между творително и нетворително се раждат плодотворно на обективизираното Божие действие. Там тайнствената се проявяват като онези действия, служения и дела на първонородното тяло, чрез които се извършва непосредствено на членовете му, събрании в единство им в Божия живот или още – съборно боговоленостно им.

Църковните тайнства не са отвлечени или мистични действия. Всяко от тях е свързано с определена действителност, събитие, състояние. Затова и вярващо ко от тях има конкретни материални елементи, които се освещават и преобразават (престъпяват) и които са „вплътнени“ истинна и живот, нужни на природата и историческата действителност. Така църковните тайнства се явяват органичните действия (служения) и прояви на единното първородно тяло. С наличието на църковните тайнства става повторно рабичено за живота на Църквата като животно на възбуждане и постоянни триумф срещу силите, които омръхват творението. А този триумф, не е друго освен лечение на самото тяло на творителна действителност. Чрез действието на благодатта тайнствената аквитворят и уможават сътворението.

Благодатта, и по-точно, благодатните дарове са различна „дара Духът“ и по-точно (1 Кор. 12-4). Тайнствената не са никаква изолвирана обреченост, а са дигургическите действия на единното Тяло – Христовото. Всяко от тях изтънява своя специфика и неяснестима действителност, което обслужва цялото Тяло. Този различна наложима подкрепяването на всяко от основните служения на църковния организъм.

До XIV в. в православната традиция няма позоваване на определен брой тайнства на Църквата. Тосет, в светостотеското богословие тайнствената не се свеждат до числото седем (7), както успява да направят това схоластическото богословие, а ги приема като членове с едно съие, които от един корен, млдочник на една линия (срв. Николай Кавасила, *Тълкува-*

ние на светата Литургия, PG 150, 452CD). Там тайнството различно подчертаване и означение е по отношение на добиването чрез тях и като изцеление и предаване на живота на църковните членове. И по-скоро наложима една телесна „физиология“. Например, при св. Николай Кавасила дигургичните тайнства са органически свързани; св. Кръщение е раждане и престоупование; св. Миропомазание е тайнството, което задължава новородения човек за реализация на съвършеността християнски живот, а на своя ред св. Евхаристия открива телесните членове.

Така всяко първородно тайнство изпълнява свои неяснестима род: раждане, движение, хранене, или Кръщение, Миропомазание, св. Евхаристия. По природен начин раждането продължава, следва движението, което дава св. Миропомазание, а развитието идва със св. Евхаристия.

Тайнството Миропомазание

Тайнството Миропомазание се основава на помазанието на Христос като човек. В историята на Израел раждат, издигат и пророните били помазаници, за да им бъде предадена властта. И в църковното тайнство имаме предаване на власт, но тя е харизматичната власт, власт на Духа.

В православната традиция тайнството Миропомазание се извършва велява след св. Кръщение за помазание с благодатните дарове на Светия Дух за борба срещу демонските сили и за напредване и влизане в пътя на съвършенството. При това тайнство освен обогатяване и обогатяване на човешката природа, се извършва и изправяването на неината воля. С други думи, подава ѝ се в зестра светодухова и харизматична власт, която да бъде използвана по волята на кръшавания. Затова още в Писанието миропомазанието е наречено помазание на Светия Дух¹.

Извършването на миропомазанието не е просто предаване на сила, а е подаване и усъдване на истината и благодатта в човешкото сърце. Това тайнство се извършва като един годееж, в който се дава обещание за бъдещо съвършенство: „Тоя, Които утвърдила нас с нас в Христа и ни помаза, е Бог; Той ни и запечата и даде залога (годежа, по гр. ориг.) на Духа в сърцата ни“ (2 Кор. 1: 21-22); „помазанието, което вие получихте от Него, пребъдва у нас, и имаме нужда да ви учи още някои!“ (1 Йоан. 2:27).

проф. Никол МАЙКУК

Съ съвремения, из „Богослужително и символическо богословие“, т. 2

Превод: А. ХРИСТОВА

мазват с небесно помазание (всето миро), та да имат съществуване в творителното Божие². Самата дума „миро“ като боголовски термин се среща за първи път при св. Кирил Йерусалимски (IV в.).

От края на IV в. терминът помазание започва да се употребява за предкръстенното помазание с елеем на заключващите се след кръстенното помазание с миро започва да се нарича миропомазание. То е и съвременното название на тайнството в Апостолските постановления (IV в.). Транскрипцията, този термин се възприема от всички източни народи – славянски, коптски, арабски, славянски. А християните на Запад (сета римокатолици) приемат друг термин – *утвърждение* или *конфирмация* от латинското *confirmatio*, който е заимстван от същия израз на св. Павел (2 Кор. 1:21), но от неговата първа част.

Употребата на миро обаче се крие в дълбоката древност. Най-общо казано, днес ние наричаме „миро“ всички онези благоухани течности и благовонни масла, които в древността са използвали по различни случаи, имали са различен състав и разбира се – различни наименования. С него древните народи разнамерили телата на покойниците си, служело като благодат в медицината, като козметично средство, употребявало се и в култовия живот.

В Стария Завет първоначално съставът на мирото бил прост, в повечето случаи – обикновен маслен елеек като символ на гълъба с маслинената клонка на надеждата и живота след потопа. В зависимост от предназначението му към елеек започнали да прибавят и други благоухани съставки.

За състав на мирото, което да се ползва изключително и само за свещено помазание (на скинната, трансплата и принадлежностите ѝ, светилника, кандилника, жертвеник, жертвеника за осъщение, умивалника и на първосвещениците). Съглед дава указания на Мойсей както е с той (вж. Изх. 30:22-25). Всяка негова употреба извън това предназначение е строго забранена (вж. Изх. 30:32-33).

В Новия Завет изречено на Христос мирото се продавало в специални продажни (Марк. 16:1) и нещата му била вързана висока (Мат. 26:9).

В църковната традиция миропомазанието винаги е свързано с дароване на Светия Дух, позоваван на новополучените от свещите апостоли чрез възлагане на ръце (вж. Рим. 8:14-17; Деян. 19:1-6). С други думи, свещите апостоли извършвали благодатта на Светия Дух над кръстените чрез възлагане на ръце след съществуващата молитва. Властта за запечатване и подаване на ахуните дарове на Учениците преминала чрез тайнството на съществуването от апостолите към епископите.

Обаче, тъй като в византийските центрове не можело да се осъществява ръкополагането от епископ по време отдалечеността му, още през IV в. в Православната църква възприема практиката въз основа на метафоричните изрази в Свещ. Писание, където сливането на Светия Дух се изразява с понятието „помазание“, да се извършва това тайнство и от свещениците чрез помазание с миро, което е осъществено. С Дионисий Ареопагит (II в.) свидетелства, че още самите свещи апостоли нарекли това тайнство „тайнство на мирото“ (за *кръстната жертвация*, IV, 1). Така поради икономия още през апостолската практика до Втория ватикански събор е заменено с миропомазание.

Извършване на миропомазанието

В светата Православната църква светото миро се употребява предимно при тайнството Миропомазание по време на при освещаване на храм, както и на ангините.

Тайнството Миропомазание се извършва в рамките на християнското пощение, а именно – непосредствено след кръстенното и преди приобщаването, последователно, в едно и също време. Извършващата формула е: „Печат на дара на Светия Дух“, а възприемник при миропомазанието е този, който е възприемник и при кръстенното (за разлика от римокатолическата практика до Втория ватикански събор 1971 г.).

Освен това във Византия била възведен и чинът миропомазание на пар по подражане на помазанието на царете в Стария Завет за получаване на специален дар по време на коронацията.

Също така извършва се и миропомазание на новляци, преминаващи в Православното, както и на завръщащите се обратно в лоното на Православната църква.

Тайнството Миропомазание се извършва непосредствено след св. Кръщение

Название и произход на тайнството Миропомазание

Църковният термин „помазание“ за означаване на тайнството Миропомазание произлиза от иврит на св. ап. Павел: „Тоя, Които утвърдила нас с нас в Христа и ни помаза, е Бог“ (2 Кор. 1:21). Употребен е и в 48-о правило на Лаодикийския събор (343 г.): „Ониа, които се просвящават (с кръщение), трябва да се по-

Мирохранителницата на БПЦ

Мирокемата е специално помещение, в което се съхранява светото миро и целият миробен иконебар. Намира се в приземния етаж на Синодната палата, точно под синодната параклис, посветен на св. цар Борис – Покрителист.

Мирото и същите се съхраняват в специални шкафчета, монтирани около илюмината и запазената стена. Мазилката със своя високолетна кардифо мек впит в бронзови кристални напони босоудебен тлакж.

В затопната абсидна върху тамна ламперия е монтиран спелен кръст от биво ликово дърво, от двете страни на който са окачени икони. Надвремто това са били четири драгоцени икони с позлатен сребрен обков и райската емаллоба украса.

В централното шкафче под висултования кръст се съхраняват старинен четирисестилитров метемален суд с канелка, от който се източва светото миро за нуждите на българските мирохранителни диоцези. Днес на това място се съхранява царовият казан. От двете страни на централното шкафче са разполагали още десет по-малки шкафчета, в които са запазени мирохранителни кокилки.

Кокликите са специалните съдове, в които се съхраняват вградесветилитровите стъкленици със светото миро. Те са

Миро от свети мощи и икони

осем на брой, но тъй като при различните мирохранителството на миро варира, то не всичките осем съда се пълнят.

Възможно представляват художествено оформени метемални съдове, обикновено отлитире с дребно линео, в които са поставявани стъкленици. Изработени са в Синодната утвърдена от Евдхий ИВАНОВ Уланов по проект на арх. Димитър Стефанов, били съжителни на Санирокект. Те са богато украсени с позлатени декоративни елементи, а Христоси монограмми и Христобое, както и с ефедитни имитации на сини и червени кокилки. Качава се на конюктивите са дробно, като дроният служи за брота на стъклената, и носят поредни номери.

Самите стъкленици се затварят с тлапи от бив масоутоуебит кучуку, който е монтиран в иконебарния зграбаран метемал похуток на кокилка, издължен в средата му съжител. Горният куюловолен канал е убвенан и с позлатено зъблеме, което е метемално оформено по образеца на скульптора Владимир Тенков. Тези зъблеме са изработени в Благородните дробне на Светия Дух, преносвани чрез светлото миро. Декоративните дробни на кокиликите пак са дело на скульптората Златко Златков.

Мирохранителният шкаф от специално изработената позлатена отлитире дробна за кокилите на мирото, които днес са дробни, и специални дробни гребци за разбъркването на мирохранителния смес.

В иконебарно отпуснато на централното дроблеме се съхранява неоголемят суд, наречен амалбокс. В амалбокса се съхранява светото миро, което българската православна църква е получила от Цариградската патриаршия през 1945 г. Той представлява иконованата байдрена амфора, върху която на зръчки език е зграбаран надписът: „От Велесенската патриаршия на българската църква 1945 г.“.

Православната църква като пателника на снатата, свята и съборна истина е свидетелка и сама е жива иточник на многобройни чудеса. В нейната история са известни голям брой случаи, при които благоуханно светото миро иточило от телата на нежитните светци. Пострадали мъченически и така отдале себе си висящо на Духа, те са претворени от Него в „слъдън“ на благодатта. Такава са св. Димитрий Солунски, св. Николай Мир-

ликийски, св. Варвара, св. Нил Мироточни и др. Иточничото от тях миро било използвано в изилардети случаи, когато тово невялжимо да бъде осветено миро.

Немавало са случичите, когато светото миро иточило от православни икони, които са ивидното изображение на неживнатата благодатна и вечно реалност. Такива са милого Богородичния икони, като „Иверската св. Богородична“ на Атон, „Св. Богородица Малка“ в Гърция, иконата в църквата „Св. Богородица“ в Зейтун (Кайро) и др.

Освещаване на миро в БПЦ

За времето на Първото и Второто българско царство не са записани делственият случаи на освещаване на миро от българската църква. През този период светото миро се получавало от Константинополската (Велесенска) патриаршия. През XIV в., когато отишнати между българските патриарх Йоаким III и патриарх Калист I (+1363) се влошили, Константинополската църква преустановила изпращането на миро. Тогав българската църква започнала да се снабдява с чудотворното благоуханно миро, иточничото от мощите на св. Димитрий Солунски и на св. Варвара.

През епохата на османското владичество гримките владения, които управлявали българските спарии, се снабдявали със светото миро от Велесенската патриаршия. На 28 февруари 1870 г. излязла историческият ферман на султани Абдул Азис, с който било призната самостоятелността на българската църква като ексхархия. По силата на глава 7 от фермана Църквата ни трябвало да получава светото миро от Цариградската патриаршия, но силната, наложена две години и половина по-късно, направила невъзможно изпълнението на това изискване.

До вдигането на съзнатата неформално получаване светото миро от Руската (за първи път миро донася ексхарх Антип I през 1879 г.) Румелия и Сръбската църква. След вдигането на съзнатата (22 февруари 1945 г.) по време на официалното посещението на главата на българската църква ексхарх Стефан I Цариград (между 23 октомври и 6 ноември 1945 г.) Велесенският патриарх Вениамин дарява на българската църква 10 литри светото миро в специален съд, наречен „амалбокс“. През 1949 г. Румелийският патриарх Юстиниан изпраща в дар на БПЦ 5,5 литри светото миро.

С вдигането на съзнатата и възстановяването на автокефалната българската православна църква възстановяването на своето право сама да притогва светото миро.

АБОНАМЕНТ 2009

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА НАЙ-АВТОРИТЕТНО ЦЪРКОВО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време, през който искате да сте абонирани

Име .....
 Презиме .....
 Фамилия .....
 гр./ср. .... п. код .....
 общ. ....
 обл. ....
 ж.к./ул. .... №. Бп. ....
 вх. .... вл. .... тф. ....
 Изпращане на адрес на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордиро или пощенски запис).
 МОЛА ИЗПРАВЯТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАТЕ ДА ПОЛУЧАВЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“.
 АКО ИЗПРАВЯТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник“

1 година ..... 25,00 лв.
 6 месеца ..... 12,50 лв.
 3 месеца ..... 6,25 лв.
 ед. цена ..... 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
 СВ. СИНОД, София – 1000
 ул. „Оборище“ № 4
 тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
 МОЛ. Елица Гинчева Христова
 e-mail: siniodat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
 Работни дни се приемат.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
 УниКредит Едбулбан – София, ул. „Алабаш“ № 58
 IBAN: BG09193806610018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сметката се използва в пощенски запис или по банков сметка.
 Купите да се изпраща точният адрес и пощенската кула на получателя!
 „Църковен вестник“ съдържа светични текстове и изображения и не бива да се използва за комерсиални нужди.